

ny rozporządza 6cio miesięczną żałobę dla całego wojska; dalej wzywa wszystkich generał kapitanów, komendantów i t. p. aby królowey Donnie Izabelli II. składali przysięgi prawne, i aby działających wbrew ostatniej woli s. p. monarchy, karali według całej surowości prawa.

Artykuł 19ty wyż wspomnianego testamentu opiewa, że za duszę króla i spoczywających w Bogu królewskich małżonek 20 tysięcy mszy odczytanych bydź ma, których koszta między najuboższe gminy państwa rozdzielone bydź mają.

W tej gazecie czytamy adressy do królowey, generał kapitanów z Arragonii, Starej Kastylji, Estremadury, Burgos i Guipuzcoa, również główny dyrekey król. korpusu inżynierów i korregidora Madryckiego.

Królowa rejentka wydała dnia wczorajszego następujący manifest: »Przejęta naglejszym smutkiem, z powodu nagłej straty mego dostojnego małżouka i władcy, mogłam tylko świętą powinnością, której wszystkie uczucia serca ustąpić muszą bydź naklonioną do przerwania milczenia, które mi wielkość mey boleści i zadanego mi ciosu nakazywała. Oczekiwania jakie rząd nowy zawsze wzbudza, bywają jeszcze przez niepewność względem zarządu państwa podczas małoletności władcy powiększone. Dla usunięcia tej niepewności, i oddalenia niespokojności, jaką w umysłach rodzi, uważałam za moją nayıpierwszą powinność wystawić otwarcie zasad; według których podczas małoletności królowey, mey drogiey i wielce ukochaney córki Dony Izabelli II. zawsze rządzić będę. Religja i monarchja, fundamentalne dla Hiszpanii warunki życia będą przezemnie szanowane, bronione i wealej mocy i czystości utrzymane. Naród hiszpański znajdzie w wrodzoney sobie gorliwości dla służby bożej i wiary swych oyców nayılepszą rękomynią; nikt nie poważy się, nakazywać mu posłuszeństwa, jeżeli nie czei świętych przedmiotów jego wiary i uwielbienia. Przyjemno jest dla mojego serca, gdy się mogę z gorliwością przyłożyć do dobra tak odznaczającego się katolickiego narodu, przewodniczyć jemu i dać mu zapewnienie, iż święta niezłamana religia, jaką wyznajemy, jey nauka, jey świątynie i jey słudzy, będą nayıpierwszem i nayıdroższem staraniem i troskliwością mojego rządu. Czuję nayıwyższe

zadowolenie przy tej myśli, że powierzono mi dobro władzy królewskiej nienaruszenie zachować, jest mojem obowiązkiem. Sumiennie utrzymywać będę formę i prawa zasadnicze monarchii, niedozwalając niebezpiecznych nowości, chociażby te w swych zasadach jeszcze tak szanownemi były; dozwalismy albowiem skutków tego, niestety aż nader często. Nayılepsza forma rządu dla kraju jest ta, do której tenże przywykł. Stała i trwała władza ugruntowana na dawnych prawach, szanowana przez zwyczaje, uświęcona wiekami jest nayskuteczniejszym środkiem do ugruntowania dobrego bytu ludów. Reformy w zarządzie, zmierzające jedynie do zaprowadzenia trwałego szczęścia i dobrego bytu ludu, i będące niewątpliwey wartości dla niego, staną się przedmiotem mojej troskliwości. Szczególniey zwracać będę moję uwagę na zníženie podatków i na dobre, oraz (o ile się to zgadnąć będzie z bezpieczeństwem państwa i potrzebami służby krajowej) spieszne wykonywanie sprawiedliwości, nakoniec na bezpieczeństwo osób i majątków, jako też na zachęcenie do wyszukiwania wszelkich źródeł dobrego bytu. Dla zadosyć uczynienia temu wielkiemu żądaniu, które mi jest zostawione do uszczęśliwienia Hiszpanii, potrzebuję jednomyślnego współdziałania, ufności, chęci i sprężystości wszystkich dobrych Hiszpanów, o których pozyskaniu niewątpię; wszak wszyscy są synami jednej oyczyzny, a zatem równy udział mieć będą w jey dobrym bycie. Nie będę przesładować zdań politycznych, jakie się poprzedniczo objawiały; nie użyję mego ucha szkolaniom i mowom oszczerstwa; nie dozwolę żadnym roszczeń za usługi samolubne, i równie mało cenić będę tę wierność, której tylko widokiem będą cele poboczne. Ani imię królowey ani moje niech jednemu li stronnictwu nie służy za hasło. Imię królowey powinno równie jak moja, bydź puklerzem całego narodu; moja miłość, moja opieka, moja troskliwość należą zarówno do wszystkich Hiszpanów. Dotrzymam niezłomnie istniejących traktatów ze wszystkimi mocarstwami i szanować będę ich niepodległość, lecz również wymagać będę od wszystkich tej rzetelności i poważania, jakich Hiszpania ma prawo żądać. Jeżeli połączeniu Hiszpanie dążyć będę wspólnie ze mną do celu jaki sobie zamierzylam, i jeżeli usiłowanie nasze uiebo pobłogosławi, na owczas wielkie to państwo, którego wszelkie cierpienia znikną, zdam mey dostojney córce, aby ukończyła dzieło uszczęśliwienia, i promienistą koronę sławy i miłości, otaczającą, w kronice hiszpańskiej imię Izabelli, rozszerzyła i uwieczniła.»

Dano w palacu Madryckim dnia 1 października 1833 roku.

(podpisano) *Królowa Rejentka.*

(G. P. S.)